

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ СВІТОГЛЯДНИХ ОРІЄНТИРІВ У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЛІКАР ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Локес-Крупка Т.П.

канд вет. наук, доцент кафедри терапії ім. професора П.І.Локеса ПДАА

Каришева Л.П.

старший викладач кафедри терапії ім. професора П.І.Локеса ПДАА

Вітчизняна вища школа ветеринарної медицини безпосередньо пов'язана з реаліями сучасних швидкоплинних цивілізаційних змін у суспільстві і потребує адекватної модернізації. Її головною метою стає практична реалізація отриманих знань і умінь та спрямування випускника на досягнення компетентності та конкурентоздатності шляхом самоосвіти, саморозвитку і самоудосконалення. Реалізації цих завдань, сприяє зміна знаннєвої освітньої парадигми на компетентнісну і широке упровадження компетентісної моделі, яка визнається у розвинених країнах. Зближення системи вітчизняної вищої освіти, диктує необхідність і освітньої ветеринарної медицини долучитись до вивчення, аналізу і адаптації прийнятних для української освіти положень компетентнісного підходу. В основу підготовки майбутнього лікаря ветеринарної медицини, за таких вимог часу, необхідно покласти формування його світоглядних пріоритетів на вимогу сьогодення - розвиток професійної компетентності і забезпечення власної конкурентоздатності у сфері надання ветеринарної медичної допомоги на вітчизняному і міжнародному просторах.

Базовим поняттям сучасної фахової підготовки визначено професійну компетентність [1, 3, 5, 8]. Саме цим иитанням у різних галузях приділено значну увагу, натомість у медицині, як у гуманній так і ветеринарній, - виявлені лише поодинокі наукові дослідження окремих аспектів даної проблеми [2; 4; 6; 7.

За даними деяких дослідників основними проблемами під час формування професійної компетентності за період навчання у вищому навчальному закладі можна визначити наступні [7]. По-перше це неоднозначність поняття «професійна компетентність» для здобувачів вищої освіти, а саме необхідність оволодіння компетентностями, що рекомендовані єврофахівцями як загальні [8] і виокремлення спеціальних компетентностей, характерних для галузі ветеринарної медицини. Наступною проблемою із якою стикаються здобувачі вищої освіти став аналіз мотивацій до вибору спеціалізації професії і навчання та їх корекція як відправного пункту процесу формування професійної компетентності, оскільки саме внутрішній поштовх визначає цілепокладання і напрям професійного руху майбутніх лікарів ветеринарної медицини та має потужний вплив на формування їх світоглядної позиції. Розвиток міжнародних аспектів професійної підготовки компетентного лікаря ветеринарної медицини теж є списку актуальних питань здобувачів вищої освіти. Зокрема упровадження принципів академічної мобільності для студентів і професійної мобільності для викладачів; дослідження рівня володіння іноземною мовою як ключа до широкого доступу до інформаційних, наукових джерел і комунікації з іноземними колегами; виховання інтеркультурності і толерантності. Не менш важливим залишилось питання розробки структурно-компонентної моделі формування професійної компетентності майбутнього лікаря ветеринарної медицини у реаліях сьогодення як на фермі так і в клініці для дрібних тварин.

Таким чином, для формування прогресивних світоглядних орієнтирів сучасного випускника – лікаря ветеринарної медицини необхідно розв'язати низку проблем, пов'язаних з розумінням і сприйняттям цінностей і цілепокладання сучасної вищої освіти - становлення професійної компетентності для надання ефективної ветеринарної допомоги і забезпечення власної конкурентоздатності у вітчизняному і міжнародному середовищі.

Список використаних джерел

1. Загринчук М. С., Марцинюк В.П., Мисула І.Р.. Підготовка фахівців у вищих навчальних закладах України в сучасних умовах на основі компетентнісного підходу. Медична освіта. 2013. №»1. С.-11

2. Кліщ Г.І Професійна компетентність як мета підготовки лікарів у медичному університеті Відня. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://virtkafedra.ucoz.ua/el_gumal/pages/vvp8/Klish.pdf

3. Луговий В. І. Освіта, навчання, інформація, компетентність: канонізація понять. Історико-педагогічні студії: Науковий часопис (Гол .ред. Н. Н. Демяненко). Вид.НПУ імені М. П. Драгоманова. Київ., 2011. №.5. С.11-16.

4. Мруга М.Р. Структурно-функціональна модель професійної компетентності майбутнього лікаря як основа діагностування його фахових якостей : дис. ... канд. пед. наук. Київ, 2006. 251 с.

5. Тищенко О. І. Загальнонаукові засади дослідження поняття професійної компетентності. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://virtkafedra.ucoz.ua/el_gurnal/pages/vvp10/tishenko.pdf

6. Шиленко Д. Р. Концепція реорганізації методології навчання лікарів-стоматологів у вищих медичних навчальних закладах України. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.rusnauka.com/35_PWMN_2008/Medecine/38614.doc.htm

7. Проблеми формування світоглядних орієнтирів у контексті розвитку професійної компетентності майбутніх стоматологів / Я. А. Кульбашна, Д. С. Аветіков, Я. П. Нагірний [та ін.] // Досягнення і перспективи впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу у вищих медичних (фармацевтичному) навчальних закладах України : матеріали Всеукр. навч.-наук. конф. з міжнар. участю присвяченої 160-річчю з дня народження І. Я. Горбачевського. – Тернопіль: ТДМУ, 2014. – Ч. 2. – С. 635–636.

8. Chambers DW. Competencies (a new view of becoming a dentist). /D.W.Chambers//Journal ofDental Education. 1994. Vol. 58. P. 342-345.